

[Holstein.]

samtidig hævde, at det store Flertal af de danske Landmænd er ganske uskyldige i den Prioritetskrise, som den højtærede Regerings og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals — ja, vi kan godt sige baade Socialdemokratiets og Venstres forfejlede Valutapolitik baade i Aarene før og efter 1924, har bragt det danske Landbrug ind i. Det, der i Virkeligheden nu er Problemet — jeg kan sige baade indenrigsk-økonomisk og internationalt-økonomisk — er, hvorledes Tabet og Byrderne af de Tab, som vitterligt er lidt, og som man ikke kan komme udenom, thi fuldbragte Kendsgerninger er nu en Gang fuldbragte Kendsgerninger, de kan ikke annulleres, man kan hjælpe paa Virkningerne af dem, men Kendsgerningerne er der —, hvorledes Byrderne af disse Tab retfærdigst skal fordeles paa den passive og den aktive Kapital, saaledes at de produktive Erhvervs Driftsmuligheder ikke forskærtses urimeligt til Fordel for den passive Kapital. Det er selvfølgelig teknisk umuligt at gøre, som man fra radikal Side Gang efter Gang har sagt i Aarene 1924—26: at pille dem ud, der har haft Fordel af Inflationspolitikken i Aarene 1920—24; det er ganske umuligt paa et teknisk legislativt Grundlag at foretage en saadan Udskillelse, man maa *en bloc* tage sit Parti overfor Spørgsmaalet om en rimeligere og retfærdigere Fordeling af Byrderne paa aktiv og passiv Kapital. Men jeg tør nok spørge det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, om han paa Baggrund af den nuværende Situation, paa Baggrund af de Markedsvilkaar, som Statskonsulent Sørensen, vor bedste Kender af de engelske Markedsforhold, har rullet op, virkelig fremdeles — saaledes som Tilfældet var endnu for et Aar siden, da jeg tillod mig at spørge ham — vil fremsætte sin fripostige Paastand om, at han godt vilde tage Ansvaret fra 1921—22 og godt vilde tage Ansvaret for at oprette 4 000 Statshusmandsbrug aarligt her i Landet til et Gennemsnitsbeløb — skal vi sige — af 15 000 Kr., det vil sige 60 Mill. Kr. bundet aarligt gennem 10 Aar, altsaa 600 Mill. Kr.

Jeg tillod mig at spørge det ærede Medlem for et Aar siden, om han virkelig mente, at den Politik, han havde været Talsmand for for 10 Aar siden, lod sig opretholde uanfægtet nu, og saa sandelig om ikke det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen havde Dristighed nok til at paastaa, at det var det samme for ham nu som tidligere, han var villig til at tage Ansvaret nu som den Gang. Jeg erindrer, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nede fra sin Plads

rystede haabløst opgivende paa sit Hoved, og jeg synes, at denne Hovedrysten var saa meget mere berettiget, som vi har hørt det ærede Medlem Niels Frederiksen nu i afvigte Sommer offentlig erklære, at man kan saamænd lige saa godt lade Flertallet af vore Statshusmænd sidde paa deres Ejendomme, selv om de ikke kan svare, hvad de skal, for der er alligevel ingen andre, der kan bære Prioritetsbyrden, og saa kan man jo lige saa vel kvitte en Del af Prioritetsgælden. Ja, dette sidste er jeg ikke uenig med ham i, for det er haabløst umuligt for de Mennesker at bære Byrden; men samtidig at hævde, at saa begynder vi forfra paa en frisk og laver 4 000 nye Brug aarlig, med en Binding af 60 Mill. Kr. aarlig — ja, jeg ved ikke om man ikke er enig med mig i, at en saadan Politik kun kan karakteriseres med uparlamentariske Betegnelser. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at en saadan Politik er ensbetydende med, at det offentlige og den offentlige Husholdnings Repræsentant og ansvarlige Tillidsmand foregaar de private Bedrifter, de private Husholdninger med et godt Eksempel. At sige, at de, der sidder og ikke kan betale deres Gæld, skal have den strøget, og saa begynder vi forfra og laver ny Gæld paa samme Maade som før, tror jeg dog er en overmaade letsindig hasarderet og demoraliserende Politik. Derimod vilde jeg finde det rimeligt, om man for at konsolidere de Husmandsbrug, som det brede Demokrati nu saa letsindigt, kortsynet og hasarderet har oprettet, i et Aar eller to brugte en Del af de aarlige Statshusmandsbevillinger paa Finansloven og Renterne af Jordfonden til simpelt hen at afskrive de paagældende Statshusmænds Gæld, indtil de var konsolideret. Saa var dog det i Orden; saa kunde vi lade Spørgsmaalet om vor fremtidige Jordpolitik hvile og faa Tid til at diskutere, hvordan denne Politik skulde lægges til Rette i Fremtiden. Det var med fuldkommen Føje, at de Konservative for 1 Aar siden stillede Forslag om, at vor fremtidige Jord- og Udstykningspolitik burde tages op til Overvejelse i en sagkyndig og upartisk Kommission — Forholdenes Udvikling har saa sandelig kun understreget Rigtigheden og Betimeligheden af dette konservative Forslag.

Ved Siden af Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Omlægning af Gældsbyrderne i det danske Landbrug fra aktiv til passiv Kapital, ved Siden af det Spørgsmaal, som jeg har rejst, om en ny Handelspolitik, som kan komme den danske Landbrugseksport til gode jævnsides med den danske Industrieksport, og ved Siden af Spørgsmaalet om